

РЕШЕНИЕ

№ 27355

гр. София, 13.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 13.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8020** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на А. Р. [дата на раждане] записан от органите на ДАБ-при МС като А. А. О. ЛНЧ [ЕГН] [дата на раждане] –гражданин на С., чрез адв.Т. И., срещу ЗАПОВЕД №5392-ПАМ-823 от 28.07.2025г. на Началник отдел „Миграция“-при СДВР.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Релевират се процесуални нарушения предвид това, че производството е започнало без лицето да бъде уведомено за това и да му се даде възможност за участие, което е в нарушение на АПК. Твърди се, че това е съществено процесуално нарушение, тъй като е засегнало правото на защита на оспорващия. В този смисъл е решение на СЕС по дело С-277/11 от 22.11.2012г., че правото на изслушване трябва да се прилага към всяко производство, което ще доведе до приемане на увреждащ акт. Също и решение по дело С-61/2011г., че държавите членки следва да прилагат възможно най-леките мерки. Подчертава се, че наложената ПАМ „принудително настаняване“ засяга основни права и свободи като правото на свобода и правото на свободно придвижване. Същата не може да се прилага самоволно, а само с оглед обезпечаване на мярката „Връщане до страната по произход“. На следващо място се правят твърдения за това, че заповедта противоречи на материално-правната норма на чл.39а, т.2 от ЗЧРБ, тъй като видно от същата тази ПАМ се налага само или ако има опасност от укриване, или ако възпрепятства изпълнението на заповедта за връщане. Изложеното е и в съответствие чл.15 от Директива 2008/2015. Изтъква, че се възпрепятстването трябва да е съзнателно действие от страна на чужденеца ПАМ „връщане до страната по произход“ да бъде затруднено или осуетено. Също не се установява и опасност от

укриване, което определение е дадено в чл.3, т.7 от Директива 2008/115, че трябва да има конкретни основания, които да са породени от обективни критерии като освен липса на документи за самоличност, неналичието на адрес на територията на страната, конкретно поведение и т.н. Подчертава се, че няма данни лицето да се е описало да осуети мярката връщане. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание оспорващият лично и чрез адв.И.- поддържа жалбата и моли да се уважи.

Ответникът оспорва жалбата чрез юрк. С., явил се в съдебно заседание, както и чрез писмени бележки депозиран от юрк.Г.. По изложените съображения в същите моли – жалбата като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не взема становище. Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.07.2025 г. около 11:00 ч. в ОМ-СДВР се е явил чуждият гражданин А. О. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на С. като е установено, че има наложена ПАМ със заповед УРИ №5392-1559 от 06.07.2024г. „връщане до страна по произход“. Въз основа на това, че чуждият гражданин е заявил, че няма средства за издръжка, подслон, близки или познати на територията на РБ и е изразил нежелание да се завърне в С., както и е посочил, че ще се укрие, за да продължи пътя си към Западна Европа, то с докладна записка №УРИ5392р-720 от 28.07.2025г. на л.13 е предложено да бъде издадена заповед за принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ.

На основание чл.44, ал.6, ал.8 и чл.10 от ЗЧРБ -е издадена заповед №УРИ 5392-ПАМ-823 от 28.07.2025г. от Началник отдел „Миграция“, изпълняващ тази длъжност С. С. на основание заповед №513-з-5977 от 19.05.2025г., посочена в заповедта. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 28.07.2025 г. в 16,05ч. на език, който владее - видно от саморъчното отразяване на тези данни под положения подпис (л.12).

Като писмени доказателства по делото са приети допълнително към преписката и представени от ответника в с.з. –заповед № 513-607 от 22.01.2025г. на Директора на СДВР, видно от която С. С. е определен да замества Й. А. на длъжност началник отдел Миграция считано от 22.01.2025г. до отпадане на необходимостта. Представено е и на л.39 удостоверение от отдел „Човешки ресурси“, видно от което на С. С. е възложено да замества началника на отдел „Миграция“ считано от 22.01.2025г..

Приета е последваща молба за закрила от 14.07.2025г. на л.45, депозирана до ДАБ вх.№КП-01-5848, както и е разпитан свидетелят А. Хатиб.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок на 29.07.2025г. при връчване от 28.07.2025г., от адресат на акта, засегнат от същия и по отношение индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

На първо място съставът установява, че заповедта е издадена от компетентен орган - началника на отдел „Миграция“, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл.44, ал.5 във вр.с ал.1 ЗЧРБ и при условията на замесване въз основа на заповед № 513-607 от 22.01.2025г. на Директора на СДВР посочена в самия акт. Същият е издаден в предписаната от закона форма и съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК реквизити.

Съдът споделя възражението на адв.И. за допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорващият е бил уведомен за производството, доколкото с явяването си е инициирал същото, но не е бил известен в пълнота за процедурата. Видно от показанията на свидетеля Хатиб-същият го е съпроводил до мястото и му е превеждал. При така задаваните въпроси обаче –

оспорващият никъде не е заявил, че иска да замине в Западна Европа и да се отклони от изпълнението на ПАМ „Връщане в страната по произход“. Заявил е, че живее и работи и чака произнасяне по последващата си молба за закрила, която я е представил на ответника. Съдът напълно дава вяра на свидетеля. Видно от докладвана записка- в същата е пресъздадена беседа с друго съдържание, за която липсва протокол. Няма и данни как е осъществена комуникацията с оспорващия, който не владее български език. Никъде в докладвана записка не е обсъдена последваща молба за закрила, доколкото видно от чл.20, т.2 от НАРЕДБА № Из-1201 от 1.06.2010г. за реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци и в техните звена и за организацията и дейността им –при подадена молба за закрила чужденецът се освобождава, ако последваща молба за международна закрила не е подадена единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 или 3. Изложеното е изисквало да се отрази подадената молба за закрила в акта и да се изложат съответните аргументи защо не следва да се кредитира.

Следва да се има предвид, че при настаняване в СДВНЧ освен опасност да се укрие, каквито данни няма, то трябва и да има констатации, почиващи на обективни данни за това, че лицето ще осуети изпълнението на наложена му вече ПАМ. Последното трябва да е и възможно т.е. да е осъществимо изпълнение на мярката "Връщане". Конкретно лицето е без документи и видно от изявлението на адв.И. за С. няма двустранни спогодби за принудително връщане, поради което оспорващият следва сам да заяви желание за такова. Същото не се установява предвид последващата молба за закрила.

Следователно – в производството са допуснати съществени процесуални нарушения, които са се отразили на правото на защита на жалбоподателя. На същия не е била дадена възможност да посочи адрес за пребиваване в страната с цел обсъждане на алтернативни мерки. Видно от самите обяснения на жалбоподателя, както и от свидетелските показания, които кореспондират със същите- лицето живее под наем и работи, както и никога не е твърдяло обратното. Съдът кредитира тези обяснения и показания, тъй като взаимно се допълват и не си противоречат, както и предвид обстоятелствата по образуване на производството. Лицето само се е явило в СДВР след като му е връчена призовката и е уведомило органа, че има последваща молба, като я е представило. Следователно извода на ответника за това, че чужденецът няма адрес и средства, както и категорично не желае доброволно да изпълни наложена ПАМ „връщане до страна по произход“ –не следват от обективни данни, установени по делото.

Следователно –жалбата е основателна и трябва да се уважи като заповедта се отмени като процесуално незаконосъобразна.

След влизане в сила на решението на основание чл.46а, ал.5 от ЗЧРБ лицето се освобождава незабавно.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалбата на жалба на А. Р. [дата на раждане] записан от органите на ДАБ-при МС като А. А. О. ЛНЧ [ЕГН] [дата на раждане] –гражданин на С., чрез адв.Т. И.,
ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразна **ЗАПОВЕД** №5392-пам-823 от 28.07.2025г. на Началник отдел „Миграция“-при СДВР.

След влизане в сила на решение на основание чл.46а, ал.5 от ЗЧРБ лицето се освобождава

незабавно.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните

Съдия